

Çay Kaşığı Kâşifleri

Yavuz DEMİRKIRAN

Çay Kaşığı Kâşifleri

Yavuz DEMİRKİRAN

Mutfak lavabosunun yanında, musluğun şelale gibi damladığı yerde, dört minik kâşif yaşırdı. Bir yeşil bezelyeden daha uzun değillerdi ama kalpleri çay fincanları kadar büyüktü. Parlak kırmızı yağmurluğuyla Pip, her zaman maceraya ilk atlayan olurdu. Gümüş sarısı örgüleriyle Luma, minik ahşap bir pusula taşırdı. Turuncu yelekli ve yeşil şapkalı Bo, her şeyi inşa edebilirdi. Ve mor pelerinli Nix, her şeyi defterine yazardı.

Kâşifler için lavabo, sıçrayan dalgalar ve parıldayan akıntılarla dolu dev bir okyanustu. Bo, çay kaşıklarından küçük tekneler yapar, yelkenlerini peçetelerden katlardı. Her sabah filolarını denize indirip büyük havzada yelken açarlardı. Pip bir dal parçasıyla dümen tutar, Luma suyu okur, Bo yükü taşır, Nix akıntıları çizerdi. 'Bugün uzak sabunluğu keşfediyoruz!' diye sevinçle bağırdı Pip ve dört arkadaş kıyıdan itti.

Teknelerini malzemelerle doldurdular: bir ekmek kırıntısı, bir dut, biraz ip ve battaniye yerine bir yaprak. ay kaşıęı tekneleri byk mavi sngerin yanından geerken hafife sallanıyordu. 'Giderin yanındaki girdaba dikkat et,' dedi Luma pusulasıyla iřaret ederek. 'Ve kaygan yokuřa da dikkat,' diye ekledi Nix, not alarak. Bo sırttı ve peete yelkeni sıkılařtırdı. Pip nde durdu, gzleri fal tařı gibi aık, her řeye hazırđı.

Aniden musluktan dev bir su akıntısı fışkırdı! Kükreyen bir nehir gibi lavaboyu süpürdü. Minik kâşifler çay kaşığı tekneleri dönerken ve sallanırken sıkıca tutundular. 'Malzemeler!' diye bağırdı Pip. Dut yuvarlanıp gitti, ip çözüldü ve yaprak battaniye süzülüp uzaklaştı. 'Onları kurtarmalıyız!' diye bağırdı Bo, ama su çok hızlıydı.

Akıntı durulduğunda kâşifler kendilerini evden uzakta buldular. 'Herkes iyi mi?' diye sordu Luma, her arkadaşını kontrol ederek. Nix gözlüğünü düzeltti ve defterini açtı. 'Akıntı eşyalarımızı gidere doğru götürdü,' dedi. 'Peşinden gitmeliyiz, ama dikkatlice.' Pip başını salladı. 'O zaman gidelim. Biz bir takımız.' Bo ipini kaptı ve dalgalı suyun üzerinde yola koyuldular.

İlk tehlike sabunlu yokuştı, kaygan ve köpüklü. 'Birbirinize tutunun!' diye seslendi Luma. Kollarını birbirine kenetlediler ama köpükler onları kaydırdı. 'İpi kullanın!' diye bağırdı Bo, ama ip gitmişti. Nix'in bir fikri vardı. 'Atkım! Uzun ve sağlam.' Atkısını bir kaşık sapına bağladı ve birer birer kendilerini yukarı çektiler. 'Akıllıca düşünce,' dedi Luma.

Sırada giderin yanındaki dönen akıntı vardı, bir topaç gibi dönüyordu. 'Yakalanırsak aşağı çekiliriz!' diye uyardı Pip. Luma pusulasıyla girdapları inceledi. 'Ortada en hızlı dönüyor. Kenardan dolanmalıyız.' Sertçe kürek çektiler, girdabın sakin kenarında kaldılar. Bo'nun güçlü kolları kürek çekerken Nix notlarından güvenli yolu seslendi.

Diğer tarafta kaçak malzemeleri gördüler. Dut bir sabun köpüğüne sıkışmıştı ve yaprak battaniye bir kaşığın yanında yüzüyordu. 'Orada!' diye işaret etti Pip. Ama aralarında hızlı akan bir su boşluğu vardı. 'Bir köprüye ihtiyacımız var,' dedi Bo. Çay kaşığı teknesine baktı ve bir fikri oldu. 'Teknelerimizi iple birbirine bağlayabiliriz!' Kaşıkları yan yana bağlayarak geniş, sağlam bir sal yaptılar.

Sal yavaş ama emin adımlarla ilerledi. Pip uzandı ve dutu yakaladı. Bo yaprak battaniyeyi sala çekti. Nix ipi kalemikle çıkardı. 'Neredeyse geldik,' dedi Luma, son eşyaya, minik bir kıvrıntıya doğru dümen tutarak. Ama ani bir dalgalanma salı sarstı. 'Tutunun!' diye bağırdı Pip ve hepsi kaşıklara sarıldı. Kıvrıntı sallanıp uzaklaştı, tam ulaşamayacak bir mesafede.

Tam o sırada hafif bir akıntı kırıntıyı onlara doğru itti. Luma minik bir anafor fark etmiş ve salı yönlendirmek için onu kullanmıştı. 'Yakaladım!' diye sevindi Bo, kırıntıyı avuçlayarak. Tüm malzemeler kurtarıldığında geri döndüler. Ama eve dönüş yolu büyük, parlak bir kaşıkla kapanmıştı. 'Altından geçemeyiz,' dedi Nix. 'Üstünden geçeriz!' diye ilan etti Pip. Kaşığı kaydırarak gibi kullanıp güvenle aşağı kaydılar.

Başlangıç noktalarına döndüklerinde kâşifler yorgun ama mutluydu. 'Her şeyi kurtardık!' dedi Pip, gülümseyerek. Luma lavaboya baktı ve dedi: 'Şanslıydık. Bir dahaki sefere daha güvenli bir limana ihtiyacımız var.' Nix başını salladı, defterini karıştırarak. 'Bazı fikirler çizdim. Duvarlar için şişe kapakları, iskele için tahta çubuklar nasıl olur?' Herkes kabul etti. 'Hadi inşa edelim!' dedi Bo.

Geri dönüşümden şişe kapakları ve pencere kenarından çubuklar topladılar. Bo çekiciledi ve bağladı, Pip malzeme getirdi, Luma ölçtü ve Nix planı çizdi. Limanın akıntıları engelleyen kavisli bir duvarı ve çay kaşığı teknelerinin bağlanabileceği küçük bir iskelesi vardı. 'Bu mükemmel!' dedi Pip. 'Çay kaşığı teknelerimiz her zaman dinlenecek güvenli bir yer bulacak.' Adını Güvenli Liman koydular.

Güneş battı ve mutfak huzurla doldu. Dört kâşif yeni limanlarında oturup kurtardıkları dutu paylaştılar. 'Bunu birlikte başardık,' dedi Luma gülümseyerek. 'Ve akıllı fikirlerin büyük sorunları çözebileceğini öğrendik,' diye ekledi Nix, not alarak. Bo sıırttı. 'Ve takım çalışması bizi güçlü kılar.' Pip hafifçe sallanan çay kaşığı teknelerine baktı. 'Ve ev, tüm maceraların en güzeli.'

O günden sonra ay kaşıęı kâşifleri her sabah Güvenli Liman'dan yelken açtılar. Sabunluęu, sünger ve lavabonun uzak köşelerini keşfettiler. Ama her zaman şişe kapaęı duvarlara ve küçük ahşap iskeleye geri döndüler. 'Ne kadar uzaęa gidersek gidelim,' dedi Pip, 'geri döneceęimiz yeri biliyoruz.' Ve lavabo eskisinden daha küçük ve daha dosta hissettirdi.

Başka minik canlılar da limanı görmeye geldi. Bir uğur böceği uğradı ve küçük bir karınca tur istedi. Kâşifler onlara çay kaşığı teknelerini ve peçete yelkenlerini gösterdiler. 'Siz de bir tane yapabilirsiniz,' dedi Bo onlara. 'Tek ihtiyacınız akıllı bir fikir ve bir arkadaş.' Uğur böceği başını salladı. 'Belki ben bir yaprak tekne yaparım!' Ve kâşifler sevinçle bağırdılar.

Yani eğer bir gün lavaboda yüzen bir çay kaşığı görürseniz, iyice bakın. Bir bezelyeden büyük olmayan dört minik kâşifi, Güvenli Liman'a yelken açarken görebilirsiniz. Dal parçası kürekleriyle size el sallarlar ve belki bir ekmek kırıntısı ikram ederler. Çünkü onların dev okyanusunda her zaman bir arkadaş'a daha yer vardır ve her zaman bekleyen güvenli bir liman vardır.